

Carl-Michael Bellman:
Fredmans epistel nr 48
"Solen glimmar blank och trind"

Körarr:
Hans Ljungberg

♩ = 120 Allegretto

*) 1. So - len glim - mar blank och trind, vatt - net likt en spe - gel;
10. Mor - gon - su - pen, Mo - vitz, går! Ljuv - ligt böl - jan sval - lar.
12. På den klip - pan där vid strand, själv Chi - ne - sen prä - lar;

Små - ning - om upp - blå - ser vind i de fall - na se - gel.
Ser du E - kens - berg? Gu - tår! Hör hur fol - ket tral - lar.
Bil - dar av en nä - va sand sköns - ta blom - ster - skå - lar.

Vim - peln sträcks och med en år Ol - le på en hö - båt står.
Där fram - sät - ter en sin fot. Klo - tet käg - lor - na slår mot.
Ut - i le - ret brän - nes in, en A - pel - les pen - sel fin.

Kers - tin ur ka - ju - tan går, skju - ter lås och re - gel.
Hör du dun - sen av hans klot, ut - i ber - gen skal - lar?
Ul - la Win - blad, min Cou - sine! Ser du hur jag må - lar.

*) Vers 1, 10, 12, av 21 strofer.

N:o 48

F R E D M A N S E P I S T E L

*Hvaruti afmålas Ulla Winblads
hemresa från Hessingen i
Mälaren en sommarmorgon 1769.*

1. Solen glimmar blank och trind,
Vattnet likt en spegel;
Småningom upblåser vind
I de fallna segel;
Vimpeln sträcks, och med en år
Olle på en Höbåt står;
Kerstin ur Kajutan går,
Skjuter lås och regel.

2. Stålet gnistrar, pipan tänds,
Olle klår sit öra;
Rodret vrides, skutan vänds,
Gubben har at göra;
Under skarpa ögonbryn
Grinar han mot soln i skyn;
Kerstin, gubbens hjertegryn,
Skal nu seglen föra.

3. Seglen fladdra, skutan går,
Jerker tar sin lyra,
Lyran brummar, böljan slår,
Alt med våld och yra;
Skutan knarkar, bräcklig, gles,
Vimplens fläckt i toppen ses,
Tuppen gol så sträf och hes.
Nu slog klockan fyra.

4. Movitz stöt åt dem i lurn,
Som på skutan fara.
Olle du hvad kostar Tjurn?
Lyssna hvad de svara.
Hör hvar är ni hemma ni?
If från Lofön komma vi
Med Grönsaker, Selleri
Mjök och Äplen klara.

5. Si en Julle skymtar fram,
Marjo åran lyftar,
Med sin löfbrodd, mjök och lam
Hon åt tullen syftar,
Har i knä en bytta smör,
Kersbärs-korgar frammanför;
Marjo nu sin lofsång gör,
Snyter sig och snyftar.

6. *Ulla Winblad* skratta, sjung,
Spritt vid Solens strålar,
Jäs pa ej, lös up din pung,
Tag fram band och nålar;
Fästa din Salopp igen
Nös du? Prosit lilla vän!
Si där har du Hessingen,
Gröna trän och pålar.

7. *Ulla*, Fästman på dig ser,
Kom min Norström lilla,
Sätt dig bred vid mej, sitt ner,
Fritt din låga stilla;

Vi ha alla lika rang.
Lustigt! hör basuners klang.
Prosit och Contentement!
Dyrbar ögonvilla.

8. Kon i vassen skylt sin kropp,
Snärd i våta tågen,
Bruna Oxen kastar opp
Himmelsblåa vågen,
Ången står i härlighet,
Kalfven dansar yr och fet,
Hästen tumlar stolt och het,
Svinet går i rågen.

9. Vid et träd uppå en slätt
Syns en Skytt förbida
Dagens gryning klar och lätt,
Foglens sång och qvida.
Bakom trädets tjocka stam
Bössan syns och skymtar fram,
Hunden trogen som et lam
Står vid skyttens sida.

10. Morgon supen, *Movitz*, går;
Ljufligt böljan svallar;
Ser du Ekensberg? Gutår!
Hör hur folket trallar;
Där framsätter en sin fot,
Klotet kägorna slår mot;
Hör du dunsen af hans klot
Uti bergen skallar?

11. I en löfsal kring ett stop
Några bussar skratta,
Ropa trumf, och allihop
Uti stopet fatta;
Somliga med sträckta ben
Sofva godt och snarka ren,
Hvila hufvud mot en sten
På en blomstermatta.

12. På den klippan, där vid strand
Sjelf Chinesen prålar,
Bildar, af en näfva sand,
Skönsta blomster-skålar;
Uti leret brännes in
En Apelles pensel fin.
Ulla Winblad, min Cousine!
Ser du hur jag målar.

13. Såg du nu Mariæberg,
Så se längre neder,
Med en gul och bleknad färg
Sig ett tjäll utbreder.
Fönstren glittra, kännen J
Ej Salpetersjuderi?
En gång, *Ulla*, *raille!* !
Palten dit dig leder.

14. Fällom lodet på vårt djup,
Jäs pa ej och nicka,
Sof ej, öppna flaskan, sup,
Bjud Mamsellen dricka;
Vakna *Movitz*, ser du ej
Lazari palats, så säj?
Akta näsan du på dej
För hvar vacker flicka.

15. Tornens spetsar blänka ren,
Kors och tuppar glimma,
Morgonrodnans klara sken
Syns i vattnet strimma;
Barnet leker gladt vid strand,
Samlar stenar i sin hand,
Slungar stenen dit ibland
Där som gässen simma.

16. Lossa tågen, seglen fäll,
Ren syns Skinnarviken,
Med dess Kojor och Castell,
Branta berg och diken;
Under små kolsvarta tak
Gnälla pumpar, eld och brak,
Hästen sträcker foten spak,
Gnäggar, rädd för spiken.

17. Med sitt klappträd ner vid strand
Pigan står så kåter,
Knyter til sitt förkläds-band,
Och sin barm uplåter;
Barbent hon på bryggan står,
Räknar slagen klockan slår,
Flitigt sig på benet klår,
Svettig, sur och våter.

18. Allstäds godt, men hemma bäst!
Sagta lät oss unna
Vattukörarn med sin häst
Hvälfva om sin tunna;
Kärlet glittrar, hjulet går,
Sprundet sprutar, hästen slår.
Om den pragt för ögat står
Sjunga de som kunna.

19. Jeppe tutar, trumman går,
Böneklockan klämtar;
Sotarn svart i skorsten står,
Hvisslar, sjunger, skämtar;
Bagarn sina korgar kör,
Smeden ren sin slägga rör,
Ren båd' Knekt och Granadör
Vid geväret flämtar.

20. Skyndom dit vår hydda fins,
Gömmom not och flöte;
Stöt uti basun, och mins
Detta glada möte.
Farväl Jörgen, Truls och Hans!
Farväl flickor, spel och dans!
Ulla tog sin myrtenkrans
I Neptuni sköte.

21. *Norström* stjelper sin peruk
Af sin röda skalle,
Och min *Ulla* blek och sjuk
Lät sin kjortel falla,
Klef så bredbent i paulun;
Movitz efter med basun:
Maka åt dig *Norström!* Frun
Hör ju til oss alla.